

TY, KTÓRA MIESZKASZ W OGRODACH (Pnp 8, Dodatki)

K. ^a Ty, która ^d mieszkasz w ogrodach,
^F gdzie drухowie ^E nasłuchują twego głosu.

^F Daj mi go usłyszeć!

^E Daj mi go usłyszeć!

^A W. Uchodź, mój kochany,

^E biegnij jak gazela,

^{fis} niby młody jeleń

^E schroń się na pachnące ^A wzgórza!

K. + W. ^a Jestem w Jego ^d oczach
jako ta, która znalazła ^a pokój.
Moja ^E winnica jest tu, tu ^a przede mną.
Moja ^E winnica jest tu, tu ^a przede mną.

W. ^A Uchodź, mój kochany,
^E biegnij jak gazela,
^{fi} niby młody jeleń
^E schroń się na pachnące ^A wzgórza!

K. ^a Ty, która mieszkasz w ^d ogrodach ...

C: Kościół przez Chrześc został wprowadzony do ogrodów Królestwa, „gdzie drzewie nasłuchują Twego głosu”.

C: Tam Kościół, który stał się matką i nauczycielką wszystkich narodów, dzięki doświadczeniu miłości, jakiej doznał, poprzez cierpienia, radości, upadki i powstania oraz – możemy powiedzieć – poprzez Historię Zbawienia, którą wyraża Pieśń nad Pieśniami, zostaje zaproszony przez Oblubieńca, aby słuchać Jego głosu w ostatecznym pragnieniu.

C: Oblubienica-Kościół odpowiada eschatologicznym krzykiem paschalnym: to czego doświadczyła, czego się dowiedziała o Oblubieńcu, rodzi w niej pragnienie ostatecznego wyjścia, ucieczki z Nim „na pachnące wzgórza”, to znaczy do Nieba, gdzie będzie wolna na zawsze.